

Kanadı Kırık Saadet

— nevzat-taski · 21 Ocak 2011

Huyumun saplantılarında
Hayat taşınırken ruhuma

Tarihin kollarında sürüklenen
İnsafsız hayretlere düşüyorum.

Derin mevzular basitlik kokuyor
Şehvetin kazdığı kör kuyularda

Sahte efsanelere kapılıyor
İrademin küllenmiş yanı.
Talihsiz değişimler yaşıyor
Temiz fikirlerim
Tebessüm etmek çok zor
Zulümlere tutulmuşken ömrüm

Kanadı kırık saadet
Bozuyor sükûnetimi

Tahammülün sınırında
Savaşlar taşınıyor
Ben olmanın kavgasına,

Tükendi sabrımın zenginliği
Mağrur başım eğildi
Bu meçhul sarsıntılara,

Garip bir rüyada gibiyim.

Düşlerime saplanmış
Meşhur cellâtların
Anıtı dikiliyor
Beynimin her hücreğine,

Kuralsızlığın kaldırımına

İşlenmiş aklım,
Türlü tuzakların içine çekiliyor.

Bereketi kalmamış
Sahillerde demir aldım
Zaman kirini akıtıyor
Ağlayan gözlerime.

Kırma dudaklardan firar etmiş kelimeler
Sırlarımı ayan ederken,

Surat astığım gerçekler
Soluk çehremi,
Kirli ellerime verip
Bu yoksul duruşuma
Makberin şanını okutuyor,

Harabeye dönmüş
Zavallı ruhum için.

20/01/2011